वरुका

"सक्षेन च कटीदेशे ग्रह्म वासिस पाखवः। तहची दिगुणं चन्ने सवन्तं भैरवं रवम्"॥)

कटीतनः, ग्रं, (क्यां तनमास्पदमस्य। अस्य कटि-देशे धारगप्रसिद्धेक्तथालम्।) गुज्जखद्भः। इति त्रिकारहभेषः। वाँका खाँड़ा इति भाषा॥

कटीरं, जी, (कछते चात्रियते इसी वाससेति श्रेषः। कट् + "कुशुपुकटिपटिशौटीभ्यः दूरन्"। उगां। ४। ३० ॥ इति दूरन्।) कटिः। इति हेमचन्द्रः॥

कटीरः, एं, (कचते खानियतेऽसी खयवा कदाते गम्यते व्यनेन । कार्या कारणे वा ईरन् । उत्यां। 8 | ३ ° ।) जघनम् । जन्दरः । इत्युगादिकोषः ॥ कटिः। इति जटाधरः॥

कटीरकः, पं, (कटीर सव खार्थे संज्ञायां वा कन्।) नितम्बः। इति चिकाराह्योघः॥

कडु, की, (कटित सराचारमाख्योतीति। कट + उन्।) खकाय्यम्। इत्यसरः। ३। ३। ३५॥ दूषग्रम्। इति विश्वः॥

कडुः, पं, (कटति तीच्यातया रसनां मुखं वा खालगी-ति यदा कटति वर्षति चन्तुर्मुखनासादिभ्यो जलं खावयतीति। कट्+उन्। "कटिवटिभ्यां च"। उणां।१।६।)सविश्रेषः इत्यमरः।१।५।६।भाव इति भाषा॥ अस्य गुगाः नग्ठनदोषश्रोधमन्दाधि-श्विचरोगनाशिलम्। श्वस्य बद्धसेवने द्ययदाह-त्वम्। वीर्यवनापच्त्वच्च। इति राजनिर्घग्टः॥ व्यपि च। बारोग्यपित्ताधिवायुकारित्वम्। क्रमि कार्ड्विषरोगस्तनदुग्धमेदःस्यौत्यनाण्रित्वम्। लघ-लम्। खतिग्रयभद्धाये श्रमख्यैयातालुग्रीवातिदा-म्बारित्य । इति राजवस्य भः ॥ (तथा चौत्रम्। भावप्रकाशे ।

"कट्टक्चः स्तन्यमेदःस्रेष्मकाख्रविषापदः। वातिपत्तक्तदाग्रेयः शोषी पाचनरोचक्तत्"॥ चस्य बद्धायं यथाइ वाभटः॥ "उद्देनयति निकाग्रं कुर्वेखिमिचिमां कटुः। खावयत्यचिना सास्यं नपोली दहतीव च"। ग्याकमास्यि च यथा, तत्रैव। "कदुर्गनामयोदर्कुछानसकशोपजित्। त्रयावसादनः खेल् मेदः सेदोपश्रोषयाः ॥ दीपनः पाचनो रूचः श्रोषणोऽत्रस्य कर्वणः। क्रिनत्ति बन्धान् खोतांसि विद्यगोति कषाप इः ॥ कुरते सोऽतियोगेन हथा। शुक्रवनच्चयम । मृच्हामाकुचनं कम्पं कटीएछादिष् खयाम्"॥ *॥ कड़को रसो वक्तुं शोधयति चिमं दीपयति, सक्तं श्रोधयति, घाणमास्रावयति, चन्नुर्विरेचयति, स्मटीकरोतीन्द्रियाणि अनसकश्वय्यप्चयोदर्डा-भिष्यन्द-स्नेष्ट-श्वेद--स्नेदमनानुपष्टन्ति, रोचयत्य-पानं, कार्द्रविनाध्यिति, त्रगानवसादयति, क्रिमीन् हिनन्त, मांसं विलिखति, शोवातसङ्घातं भि-नत्ति, बन्धांष्क्रिनत्ति, सार्गान् विद्याति, स्रेक्षांगं ग्रमयति, लघनवार्गे रूत्तच ॥ स ख्वंगणोऽप्येक-यवायर्थमुपय्ज्यमनो विपाकप्रभावात् पेशस्व-मुषद्यन्ति, रसवीय्यप्रभावान्ती इयति, भ्लापयति, सादयति, कषयति, मुक्यिति, नमयति, तमयति,

अमयति, कराठं परिदद्धति प्रशैरतापसुपजन-यति, वर्ल चित्रणोति, ह्यां जनयति, वाय्यस्रवाज्ञ-त्याद् अम-मद-दवध-कम्प-तोद-भेदेखरण-सुज-पार्श्व-एछप्रस्तिष मास्तजान् विकारानुपजन-यति ॥ इति चरकः ॥) चम्पकरुतः। इति भ्रब्द-चिन्त्रका॥ चीनकप्रः। पटोकः। कट्टीकता। इति

कटुः, स्त्री, (कश्चते कटुलेगाखाद्यते इति । कट्+ उ।) बहुकी। इत्यमरः ॥ प्रियकुरुक्तः। रा-जिला। इति विश्वमेदिन्धौ॥

कदुः, चि, (कटति पर बच्चीदर्भनेन क्षपणतां गच्छ-तीति। कट् + उः।) मत्सरः। तीच्याः। इत्यमरः। श्राश्यू॥ (यथा, महामारते १। पौछपर्व्वाता ३। ५५। "चारतितानदुरूचेस्तीच्याविषाके-खच्छ्यच्तोऽन्धो वस्व''।) कटुरसयुताः। (यथा, भागवते। ३। २६ । ४२।

"क्षायो मधुरिलताः कङ्ख इति नैक्था। भौतिकानां विकारेग रस एको विभिद्यते"॥) सुगन्धः। इति मेदिनी॥ (यथा, रघः।५।४८।

"समच्चदचीरकद्रप्रवाच-असत्त्रमात्राय मदं तदीयम्"।) अप्रियः। इति जिलाखश्रेषः॥ (यथा, रघः ६। प् "इति समग्यायोगप्रीतयस्त च पौराः अवग्रकटु न्द्रपागाभेकवाकां विवजः ? ।) दुर्गन्धः। इत्यमरटीकायां खामी ॥

कडुकं, सी, (कडुकानां कडुरसानां चयं कटोः संज्ञायां कन्।) त्रिकटु। इति मेदिनी॥ तत्त शुग्ठी पिष्यली मरिचञ्च॥ (कद् रव। खार्थे कन्। इति विग्रहे वाचलिङ्गं। खप्रियम्। यथा, महा-भारते। २। अनुद्युतपर्व्वति ७०।१६। "दुर्थोधनश्च कर्मश्च कटुकान्यभामताम्। इति सर्व्यमिदं राजझाकुलं प्रतिभाति मे" ॥)

कटुकः, पं, (कटुरेव कटुकः खार्थे कन्।) कटुरसः। (यथा, सुश्रुते "यो जिझाग्रं वाधते उद्देगं जनयति शिरो ग्राहीते नासिकाञ्च खावयति स कद्की रसः" ॥) पटोलः। इति राजनिर्घण्टः ॥ सुगन्धि-त्याम्। इति श्रव्दरतावली ॥ कुटनरुक्तः। सर्क-**ब्दाः। इति श्ब्दचिन्त्रका॥ राजसर्घपः। इति** हारावली॥

बदुकन्दः, पं, (बदुः कन्दोमूबमख।) शिग्रवन्तः। याद्रकम् । लशुनम् । इति मेदिनी ॥

कडुकपानं, स्ती, (कडुकं पानमस्य।) काक्कोनकम्। इति राजनिघंग्टः॥

कड़का, स्त्री, (कड़ + संज्ञायां कन्। स्त्रियां टाप्।) ज्दचन्दाः। रज्ञविश्वः। कर्की इति भाषा। तत्पर्यायः। जननी र तिला ३ रोडिग्री 8 तिला रोहिगी भू चकाकी ई मत्यिपिता ७ वकुला ए। भकुलादनीर सादनी १० भ्रातमब्बी ११ दिनाक्षी १२ मलभेदिनी १३ अप्रोतरोहिसी १४ समा १५ कामानेदी १६ महीमधी १० कड़ी १८ खञ्जनी १६ कागडराई। २० कटुः २१ कटुरी-चिगी २२ नेदारकदुका २३ चिरिष्ठा २४ पा-

मच्ची २५। इति राजनिर्घेग्टः ॥ कटम्बरा २६ कटुम्भरा २० अशोका २०। इसमरः तट्टीका

च ॥ (खस्य गगाः।

"बदुवा बदुवा पाने तिला रूचा हिमा बधः। भेदिनी दीपनी इद्या कपापित्तव्यरायहा। प्रमेहश्वासकासासदाइनुष्ठक्तमिप्रगुत्"। इति शब्दार्थीचनामिशाधतवैद्यमवचनम्॥) श्रातिकदुलम् । तिक्तालम् । श्रीतलम् । पित्तरक्त-दाइनकाष्ट्रारोचकश्वासञ्चरनाष्ट्रित्यम्। तचिका-रिलञ्च। इति राजनिर्घेग्टः। सारकालम्। रूच-त्वम्। कषानाशित्वच। इति राजवस्त्रभः॥ताम्बूली। इति ग्रब्दचित्रका। कुषिकरुद्धः। इति रल-

कटुकालावः एं, (कटुका खलावः ।) कटुतुम्बी । इति रत्नमाला ॥ तित्लाउ इति भाषा ॥

कदुकी, स्त्री, (कटु + खार्थे कन्। गौरादिलात् डीघ।) कटुका। इति मेदिनी शब्दरत्नावल्यौ। कट्की इति भाषा ॥ (खस्या गुगाः। "कटुकी तु सरा रूदा कपि पानवराप हा"। इति वैद्यकद्रवगुगाययो॥ "कड़ी तुक दुका पाके तिक्ता रूचा दिमा लघः। भेदिनी दीपनी हृद्या कपायित्तज्वराप हा। प्रमेच्यासकासाखदाच्कुछिकिम्प्रगत्"॥ इति भावप्रकाशः॥)

कटुकीटका, पं, (कटुः तीच्याः दंशनेन दुःखप्रदलात् कीटः। ततः खार्थं कन्।) मण्कः। इति जटाधरः॥ कटुकायाः, पं, (कटुः कर्कणः कायाः क्रयानं प्रव्दो यस्य ।) टिट्टिभपची । इति हेमचन्द्रः॥

कटुग्राश्च, स्ती, (कटुस्तीनो ग्रात्र्यम्बमस्य।) पिष्प-नीमूनम्। युग्ही। इति राजनिघेग्टः॥

कटुचातुर्जातकं, स्ती, (चतुर्भी जातकं ततः खार्थ ख्या ततः नम्भेधारयः।) रनात्नन् पत्रनमरिचा-त्मकचतुब्कम्। इति राजनिधेग्टः॥

बदुच्हरः, पुं, (बदुश्हरः पत्रं यस्य।) तगरबद्धः। इति शब्दरतावली॥

कदुतिक्तकः, पं, (कदुसासी-तिक्तस्ति। अन्यार्थे वान्।) प्रयाख्याः। इति राजनिर्घयटः॥ भूनिम्बः। इति वैद्यकम्॥

कटुतिल्लाका, स्त्री, (विगाने कटुः खादे तिल्ला। खार्थं कन्। अत इलम्॥) कटुतुम्बी। इति भ्रब्द्रह्मावली ॥

बदुतुरहो,स्त्रो, (बदु तीवं तुरहमस्याः।) बताप्रभेदः। कटुतराइ इतिखाता। तत्पर्यायः। तिक्कतुग्डी र तिलाखा ३ कडुका ४ कडुत खिका ५ विषा इ॥ खस्या गुगाः। कदुलम्। तिज्ञालम्। कप-वान्तिविधारोचकरत्तिपत्तनाशित्वम्। सदा पथा-त्वम्। रेचनत्वच्च। इति राजनिर्घग्टः॥

कटुतुम्बी, स्त्री, (कटुखासी तुम्बी चेति।) बता-विशोषः। तित्वाउ इति भाषा। तत्यर्थायः। इत्वाकुः २ । इत्यसः । २ । १ । १ ५६ ॥ वादुका-नावः ३ चपासाना ४। इति रतमाना ॥ कदुति-सिका ५। इति प्रव्दरह्मावली। वदुपना ई